

Četvrtak, 16. oktobar 2008.

Svedok Mirko Ognjenović

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.06 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima u i oko sudnice, kao i gospodinu alvarezu u Zagrebu.

Gospodine sekretare, molim vas da najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Pre nego što započnemo sa slušanjem svedočenja sledećeg svedoka, Pretresno veće želi da saopšti svoju odluku. Ovo je odluka o zahtevu Tužilaštva da se sasluša iskaz svedoka 41 – to je svedok koji će danas svedočiti putem video-konferencijske veze. 2. oktobra 2008. godine, Tužilaštvo je dostavilo podnesak u kojem je tražilo između ostalog, da se sasluša iskaz svedoka 41 u Hrvatskoj 16. oktobra 2008. godine putem video-konferencijske veze. 6. i 7. oktobra 2008. godine sva tri tima Odbrane su izjavila da nemaju prigovor na zahtev Tužilaštva. 7. oktobra 2008. godine, nakon što je dobilo neformalnu naznaku stava Odbrane u to vreme, Pretresno veće je odlučilo da odobri zahtev za video-konferencijsku vezu i obavestilo strane u vezi toga putem neformalne komunikacije. Prema Pravilu 81 bis Pravilnika o postupku i dokazima, Pretresno veće može da dozvoli odvijanje postupka putem video-konferencijske veze ukoliko je to u skladu sa interesima pravde. Pravilo 81 bis je zadovoljeno ukoliko svedok nije u mogućnosti da se pojavi pred Sudom, ukoliko je iskaz svedoka dovoljno važan da bi bilo nepravilno prema strani koja zahteva taj postupak da se nastavi postupak bez tog svedoka, i ukoliko se ne nanosi šteta optuženom u njegovom ostvarivanju prava da se suoči sa svedokom. Pretresno veće je uzelo u obzir starost svedoka 41, koji je u osamdesetim godinama, kao i njegovo fizičko stanje. I sin svedoka 41 kao i istražitelj Tužilaštva koji su nekoliko puta posetili svedoka 41, izrazili su ozbiljnu zabrinutost da, imajući u vidu njegove godine, svedok 41 nije u stanju da putuje u Hag kako bi svedočio. Pretresno veće je uvereno da starost svedoka 41 ga onemogućava da otputuje u Hag kako bi svedočio. Očekuje se da će između ostalog ovaj svedok svedočiti o ubistvima broj 8 u rasporedu, o granatiranju njegovog sela, o pljački i paljenju kuća u njegovom selu, kao što se navodi u optužnici. Pretresno veće je uvereno da je njegovo buduće svedočenje dovoljno važno da bi bilo nepravilno prema Tužilaštvu da nastavimo bez toga. I na kraju, Odbrana nije osporavala niti je Pretresno veće utvrdilo da bi se optuženima nanela šteta u ostvarivanju njihovog prava da se suoče sa svedokom. Shodno tome, Pretresno veće konstatuje da je u skladu sa interesima pravde da se odobri zahtev Tužilaštva, kako bi se svedok 41 saslušao putem video-konferencijske veze, pa se prema tome zahtev Tužilaštva odobrava. Ovim se završava odluka Pretresnog veća po ovom pitanju. Vidim dva predstavnika Tužilaštva koji će ispitivati svedoka. To ćete biti vi?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽITELJKA FROLICH: Da, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospođu Frolich, nisam video zahteve za zaštitnim merama?

TUŽITELJKA FROLICH: Nema nikakvih zahteva, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Nema zahteva. Jer do sad sam govorio o svedoku 41, a od sada možemo da govorimo o gospodinu Ognjenoviću. Predstavnice sekretarijata u Zagrebu, da li je svedok spreman?

sekretar (video veza): Časni Sude, svedok je u prostoriji pored naše.

SUDIJA ORIE: Da. Možete li da dopratite svedoka do sudnice, i da mu prvo možda objasnite ko se nalazi u sudnici, u prostoriji u kojoj ste vi u zagrebu.

predstavnicu sekretarijata u Zagrebu: Kod nas je tehničar i ja.

SUDIJA ORIE: Da, niko drugi. Hvala. Možete li da dopratite svedoka do prostorije u kojoj se vi nalazite. Dobro jutro, gospodine Ognjenoviću. Možete li da me vidite i da li me čujete na jeziku koji razumete?

SVEDOK OGNJENović: Čujem.

SUDIJA ORIE: Da li me takođe i vidite na ekranu ispred vas?

SVEDOK OGNJENović: Vidim.

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću, pre nego što počnete da svedočite, prema Pravilniku o postupku i dokazima, treba da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine. Mogu li da vas pozovem da date svečanu izjavu, a tekst izjave će vam sada dati predstavnicu sekretarijata.

SVEDOK OGNJENović: Hoću. Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu. hoću li ja govorit ovo naglas sade?

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas da učinite to.

SVEDOK OGNJENović: Svečanu izjavu da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Ognjenoviću.

SVEDOK OGNJENović: Molim.

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću, prvo će vam postavljati pitanja gospođa Frolich. Videćete je... vi ćete je videti na ekranu. Gospođu Frolich, izvolite.

TUŽITELJKA FROLICH: Hvala, gospodine predsedavajući.

svedok: Mirko Ognjenović

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA FROLICH

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Ognjenoviću.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Molim vas da nam kažete vaše ime i prezime za zapisnik.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ognjenović Mirko. Rođen sam 1921. godine, 16. jedanaestoga.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala, gospodine Ognjenoviću.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Molim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Pre nego što počnemo, zamoliću vas da pravimo kratku pauzu između svakog pitanja i odgovora kako bi prevodioci mogli to da prevedu.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Sada, da li ste dali izjavu istražiteljima Tužilaštva 23. i 24. januara 1999. godine?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Možemo li sad...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ja sam dao istinite... ovaj, što se dogodilo i ja nemam šta ponavljati nego ono istinito što se dogodilo, to sam govorio. A da sade govorim već, to je... sve ponavljam, to ne bi mogao ponavljati, sve... u ovima godinama. Sve je istinito što sam govorio – potvrđujem.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala, gospodine Ognjenoviću.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Molim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Mi ćemo sad samo proći kroz neka proceduralna pitanja zbog Pretresnog veća.

TUŽITELJKA FROLICH: Molim vas da prikažete na ekranu dokument po Pravilu 65 ter broj 5962. A za gospođu sekretarku u Zagrebu, to je tabulator 1 na BHS-u i tabulator 2 na engleskom. I molim da se fokusiramo na trenutak na englesku verziju, i to na prvu stranicu.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Šta to sada treba?

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li vidite prvu stranicu dokumenta koju vam pokazuje gospođa sekretarka?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Vidim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li prepoznajete potpis u donjem desnom uglu kao vaš potpis?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Prepoznajem.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Molim vas da sad pogledamo pretposlednju stranicu ove izjave, ispred potvrde prevodioca. To je stranica broj 9 u elektronskoj sudnici.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Vidim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li vidite vaš potpis na ovoj stranici?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Vidim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, nakon što je zabeležena vaša izjava, da li vam je ona pročitana na jeziku koji razumete?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pročitana mi je ono... prvi tjedan, ovaj... prošli tjedan.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: U redu. Ono što sam htela da kažem je – kada je ova izjava zabeležena 1999. godine, da li vam je onda pročitana na jeziku koji razumete?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: I kada vam je pročitana, da li je ona tačno odrazila ono što ste rekli u to vreme?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, tačno bilo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ona odgovara istini, onako kako je vi znate?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Odgovara sigurno.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li biste danas dali istu izjavu, ako bi vam se postavila ista pitanja.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: A bi, kad bi sjetio se svega.

TUŽITELJKA FROLICH: Gospodine predsedavajući, predložila bih ovu izjavu na usvajanje u dokazne predmete.

SUDIJA ORIE: Ne vidim da ima prigovora. Gospodine sekretare, izjava iz 1999. godine svedoka Ognjenovića?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ako mogu nešto da razjasnim? Pretpostavljam da je Tužilaštvo ponudilo na usvajanju izjavu iz 1999. godine uz ispravke unesene tokom pripremnog razgovora u izjavi i u dodatnoj izjavi.

TUŽITELJKA FROLICH: Da, to je...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Mi smo videli dodatnu izjavu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Razlog zbog čega sam pitao...

SUDIJA ORIE: Izjava data tokom pripremnog razgovora nije dostupna Pretresnom veću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, razlog zbog čega sam pitao je bio način na koji je njemu postavljeno pitanje – da li izjava iz 1999. godine tačno i istinito odražava ono što je on rekao 1999. godine, a ja mislim da su napravljene izmene i ispravke u izjavi datoju tokom pripremnog razgovora, tako da ne želim da bude ikakve konfuzije. I pre nego što se saglasim, želim da budem siguran da će te ispravke koje je on napravio u toj pripreмноj izjavi biti unete.

SUDIJA ORIE: Gospođo Frolich, često se sledeći proceduru sa svedokom pregledaju te dodatne izjave, a ponekad se pojave i dodatna pitanja s tim u vezi, pa se zatim sva ta dokumenta ponude na usvajanje.

TUŽITELJKA FROLICH: Shvatam to, gospodine predsedavajući. Ja ću... proći sa svedokom kroz to. Mislim da je ovako jednostavnije, ali to je svakako stvar koja se može ispraviti.

SUDIJA ORIE: Za sada ćemo ostaviti ovu izjavu obeležiti u svrhu identifikacije kako bismo znali o čemu govorimo, dok gospođa Frolich ne prođe kroz sve ispravke

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući, samo da dodam, jer mislim da će to olakšati stvari. Ja nemam prigovor na to da gospođa Frolich vodi svedoka kroz ispravke koje je on učinio, ukoliko bi to za sve pojednostavilo stvari. Hvala.

SUDIJA ORIE: Da, a očigledno da i ostali timovi Odbrane imaju isti stav. Gospodine sekretare, izjava iz 1995. godine će biti?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva P989, obeležen u svrhu identifikacije.

SUDIJA ORIE: Hvala. Izvolite nastavite, gospođo Frolich.

TUŽITELJKA FROLICH: Prvo ću proći kroz izjavu koju je gospodine Ognjenović dao 2004. godine, ukoliko je to u redu, a onda ćemo nastaviti sa ispravkama koje je načinio 8. oktobra 2008. godine. Molim vas da prikazete na ekranu dokument po Pravilu 65 ter. Za gospođu sekretarku u Zagrebu, to se nalazi u tabulatoru 3 na BHS-u i u tabulatoru 4 na engleskom. Ako možemo opet da se fokusiramo na englesku verziju. Prva stranica.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li vidite prvu stranicu ovog dokumenta koji vam je pokazala gospođa sekretarka?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Vidim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li je to vaš potpis u donjem desnom uglu ove stranice?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste... jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Nakon...

TUŽITELJKA FROLICH: Izvinjavam se. Ako možemo da vidimo poslednju stranicu.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li je to vaš potpis, gospodine Ognjenoviću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste.

TUŽITELJKA FROLICH: Izvinjavam se. Druga stranica izjave, a ne potvrdu prevodioca. Da.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, nakon što je ova izjava zabeležena, da li vam je bila pročitana na jeziku koji razumete?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: A nakon što vam je pročitana, da li je ona tačno odražavala ono što ste rekli u to vreme?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ja mislim da je, sigurno.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ona odgovara istini onako kako je vi znate?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Istini odgovara, sigurno.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li biste danas dali istu izjavu, ukoliko bi vam bila postavljena ista pitanja?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: A bi.

TUŽITELJKA FROLICH: Gospodine predsedavajući, ako bi ova izjava mogla da bude obeležena u svrhu identifikacije?

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva P990, obeležen u svrhu identifikacije.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine sekretare.

TUŽITELJKA FROLICH: Gospođo sekretarko, ako možemo sad da vidimo tabulatore 5 i 6 na BHS-u. To je dokument po Pravilu 65 ter broj 5964, i to su dodatne informacije koje nam je dostavio svedok.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li ste se vi sastali sa istražiteljima kancelarije Tužilaštva 8. oktobra 2008. godine?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ste u to vreme imali priliku da pregledate svoje ranije izjave i da unesete određene ispravke u njih?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: A ne... ne sjećam se ja svega.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: U vašoj...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ja mislim... ja mislim da nije bilo ispravaka nikakvih. Ne znam.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li je ovo vaš potpis na engleskoj verziji ovog dokumenta?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Je... jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Sad, gospodine Ognjenoviću,, da li ste vi tačno... u vreme kad... kad ste se sreli sa istražiteljima, da li ste vi uneli ispravke u kojima ste rekli da dok ste u vašoj prvoj izjavi na stranici broj 2 rekli da su granate padale na vaše selo dan pre operacije Oluja, a vi ste u stvari hteli da kažete da su neke granate pale u selo nekoliko meseci pre operacije Oluja, a ne tokom same operacije, a da su tokom operacije Oluja granate padale...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Prije, prije... Prije. Nije padalo onda ništa. Knin... na Knin su padale. To je sve... tresla se zemlja kad je u Knin padalo, a... ono jutro, a kod nas nije na selo, nego dalje od sela.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ste takođe rekli...

SUDIJA ORIE: Samo trenutak.

TUŽITELJKA FROLICH: Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću, mogu li da vas zamolim da sećekate dok vam celo poglavlje izjave ne pročita gospođa Frolich, jer ako vi počnete unapred da potvrđujete, prevodioci ne mogu istovremeno da prevode ono što dvoje ljudi istovremeno govori...

SVEDOK OGNJENović: Da, slažem se.

SUDIJA ORIE: ...tako da vas molim da sačekate dok ne čujete sve što gospođa Frolich čita, a onda dajte svoj odgovor.

SVEDOK OGNJENović: Slažem se.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

SVEDOK OGNJENović: Dobro. Izvolite samo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ste takođe rekli da su tokom Operacije Oluja granate pale na oko 8 kilometara udaljenosti od sela i da su dolazile iz pravca Šibenika?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da, jesu.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ste takođe rekli...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Baš po onome položaju kuda su... koridor bio za izbjeglice.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala. Da li ste takođe izjavili da su 8. avgusta 1995. godine dva vojnika došli u vaše selo, a to stoji na stranici broj 4 u vašoj prvoj izjavi datoj kancelariji Tužilaštva tokom januara 1999. godine...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Samo sačekajte dok vam ne pročitam ceo paragraf. Jedan od njih je rekao: "Niko neće odgovarati za vas!"?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: A da je vojnik mislio da iako on i drugi vojnik nemaju nameru da vam naude, da mogu neki drugi doći koji neće biti možda tako ljubazni?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Je, jeste. Tako mi je reka' i da se ne udaljavam od kuće.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li ste takođe izjavili da... radi se o stranici broj 5 vaše izjave... pomenuli ste da je zapaljena vaša garaža, kuća i stogovi sena. A zatim ste izjavili da ste videli kako vojnici pale još najmanje desetak kuća i štala po selu, i da ste pomislili da je to bilo organizovano kako bi se sve zapalilo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste. Jesam rekao, i to je bilo sigurno, jer nije paljeno ručno nego sa pištoljem... ovaj. Kako sam vidio šta radi kod mene, tako... tako je i tamo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala gospodine Ognjenoviću.

TUŽITELJKA FROLICH: Nemam više ispravki, tako da molim da se ove izjave uvrste u dokaze?

SUDIJA ORIE: Ukoliko nema prigovora, onda su dokazni predmeti Tužilaštva P989 i P990 uvršteni u spis. Prvi dokument je izjava svedoka iz 1999. godine, a drugi je izjava svedoka iz 2004. godine. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA FROLICH: Samo trenutak, gospodine predsedavajući.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽITELJKA FROLICH: Ako mogu sada da pročitam sažetak izjave svedoka po Pravilu 92 ter.

SUDIJA ORIE: Molim vas da to učinite. Da li je svedok obavešten o ovoj proceduri?

TUŽITELJKA FROLICH: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Jer bi u suprotnom mogao da počne sa potvrđivanjem svega što čitate. Gospodine Ognjenoviću, gospođa Frolich će sada pročitati sažetak onoga što piše u vašoj izjavi. Molim vas da to saslušate pažljivo. Nema potrebe da odgovarate na ono što ona bude čitala. Izvolite nastavite.

TUŽITELJKA FROLICH: Hvala, gospodine predsedavajući. U vreme operacije Oluja, gospodin Ognjenović je živeo sa svojom porodicom u selu Kakanj, opština Kistanje. On je bio u Kaknju na početku operacije Oluja. Zbog granatiranja tog područja ljudi su bili u panici i odlazili su iz sela zbog brige za vlastitu sigurnost. Većina ljudi nije ponela sa sobom svoje stvari jer su mislili da će se vratiti. Odmah nakon operacije Oluja, hrvatski vojnici počeli su da dolaze u selo. Tokom meseca avgusta 1995. godine, gospodine Ognjenović je gledao paljenja, razaranja i pljačku zgrada i imanja u selu Kakanj a to su činili hrvatski vojnici. On se požalio policiji, ali mu je rečeno da policija ne može ništa vojnicima koji su pljačkali Srbe. Oko 10. avgusta 1995. godine, gospodin Ognjenović i njegovi susedi ugledali su telo Danice Šarić u bunaru. 18. avgusta 1995. godine, gospodin Ognjenović i njegov sused Radoslav Ognjenović su ranjeni od strane hrvatskih vojnika. Iste večeri je pronašao tela Uroša Ognjenovića i Uroša Šarića, i činilo se da su bili ubijeni u dvorištu Uroša Ognjenovića. Tela su ostala u istom položaju danima pre nego što su bila sakupljena. Gospodin Ognjenović nije pronašao nijednog policajca koji bi istražio ubistva. Gospodin Ognjenović je napustio Kakanj 26. avgusta 1995. godine, a Krajinu je napustio 15. septembra 1995. godine u konvoju. Vratio se u Kakanj 1997. godine. Gospodine predsedavajući, Tužilaštvo bi u ovom trenutku ponudilo na usvajanje 13 dokumenata, i to bez posredstva svedoka. To su dokumenti koji su povezani sa ubistvima u tački 8 Optužnice Tužilaštva. Ja mogu da pročitam brojeve po Pravilu 65 ter, ukoliko nema prigovora ili pitanja.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da je Odbrana upoznata o kojim se dokumentima radi?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ovo su zaista dokumenti koji se uvrštavaju u spis bez posredstva svedoka, časni Sude, i mi takođe smatramo da bi trebalo da se nađu u dokazima, tako da mi nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Da. Onda, zbog zapisnika, gospodo Frolich, mislim da bi bilo dobro da pročitate te brojeve.

TUŽITELJKA FROLICH: Gospodine predsedavajući, ovo je dokument po Pravilu 65 ter broj 5965.

SUDIJA ORIE: Dokumenti o ekshumaciji Uroša Šarića i Uroša Ognjenovića?

TUŽITELJKA FROLICH: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, to će biti broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P991.

SUDIJA ORIE: Sledeći broj će biti?

TUŽITELJKA FROLICH: Po Pravilu 65 ter broj 5966, zapisnik...

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA FROLICH: ...o podnesenoj krivičnoj prijavi u Uredu vojnog tužioca u Splitu.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj P992.

TUŽITELJKA FROLICH: Sledeći bi bio po Pravilu 65 ter broj 5967, pismo Srećka Šarića opštinskom javnom tužiocu u Zadru.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj P993.

TUŽITELJKA FROLICH: Sledeći je po Pravilu 65 ter broj 5968, pismo Srećka Šarića upućen ministarstvu unutrašnjih poslova.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva broj P994.

TUŽITELJKA FROLICH: Sledeći je po Pravilu 65 ter broj 5969, pismo Srećka Šarića upućen Vladi Republike Hrvatske.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P995.

TUŽITELJKA FROLICH: Dokument po Pravilu 65 ter broj 5970, pismo okružnog tužioca iz Šibenika policijskoj upravi zadarsko-kninskoj, odeljenju za kriminalitet, uz pridodate izveštaje o ekshumaciji.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P996.

TUŽITELJKA FROLICH: Sledeći je dokument po Pravilu 65 ter broj 5971, pismo okružnog tužioca iz Šibenika policijskoj upravi šibensko-kninskoj, odeljenju za kriminalitet, kojem se dostavlja kaznena prijava Srećka Šarića.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P997.

TUŽITELJKA FROLICH: Sledeći je dokument po Pravilu 65 ter broj 5972, popis nerešenih slučajeva koje je vojni tužilac u Splitu poslao okružnom javnom tužiocu.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P998.

TUŽITELJKA FROLICH: Sledeći je dokument po Pravilu 65 ter broj 5973, pismo u kome se kaznena prijava šalje vojnoj policiji u Zadru.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P999.

TUŽITELJKA FROLICH: Dokument po Pravilu 65 ter broj 5974, pismo Srećka Šarića optinskom sudu u Zadru.

SUDIJA ORIE: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P1000.

TUŽITELJKA FROLICH: Dokument po Pravilu 65 ter broj 5975, pismo satnije 72. bojne vojne policije Zadar upućeno kancelariji vojnog tužioca u Splitu.

SUDIJA ORIE: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P1001.

TUŽITELJKA FROLICH: Dokument po Pravilu 65 ter broj 5976, pismo vojnog tužioca iz Splita policijskoj upravi zadarsko-kninskoj.

SUDIJA ORIE: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P1002.

TUŽITELJKA FROLICH: Dokument po Pravilu 65 ter broj 5300, specijalni izveštaj policijske uprave zadarsko-kninske za vojnog tužioca u Splitu.

SUDIJA ORIE: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P1003.

TUŽITELJKA FROLICH: I 65 ter... ne, izvinjavam se, to je sve. Nemam više dokumenata.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, mogu li da nešto upitam? Da li nam sada nedostaje dokazni predmet P992?

TUŽITELJKA FROLICH: Ne. To je 65 ter dokument broj 5966.

SUDIJA ORIE: To je zapisnik o podnesenoj krivičnoj prijavi Uredu vojnog tužioca u Splitu. 65 ter dokument broj 5966.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dakle, on je uvršten u dokaze?

TUŽITELJKA FROLICH: Da.

SUDIJA ORIE: Pa, ne, zapravo, mi smo tražili... Mi nismo...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Oh, izvinjavam se, tako je.

SUDIJA ORIE: *(preklapanje govornika)*...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, da, numerisani, izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Da, mi smo im dodelili brojeve.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Hvala, časni Sude.

TUŽITELJKA FROLICH: Predlažem na usvajanje sve ove dokumente, da.

SUDIJA ORIE: Da, to je jasno. Mi smo ih sad sve numerisali i to je u zapisniku. Shvatam da ni drugi timovi Odbrane takođe nemaju prigovor, što znači da dokazni predmeti od broja P991 pa zaključno sa brojem P1003 su primljeni u dokaze. Da.

TUŽITELJKA FROLICH: Hvala.

SUDIJA ORIE: Poslednji dokument koji smo našli na vašoj listi je... 65 ter dokument broj 6978 je nestao?

TUŽITELJKA FROLICH: U ovom trenutku taj dokument ne nudim na usvajanje, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da, hvala. U tom slučaju, izvolite nastavite.

TUŽITELJKA FROLICH: Hvala, gospodine predsedavajući. Imam još neka pitanja za svedoka.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, u vašoj izjavi od 23. i 24. januara 1999. godine...

TUŽITELJKA FROLICH: Verujem da je to sada na BHS-u u tabulatoru broj 1, gospođu sekretarko. Na stranici broj 2 na BHS-u, kao i na engleskom.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Rekli ste da je civilno stanovništvo Kaknja počelo da odlazi nakon što su čuli da se granatira Knin. Možete li detaljnije da nam kažete, zbog čega su odlazili?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa... Odlaziti... Računali su da će doći to... bacati granate i po selu i... i šta ja znam kako je to došlo do toga... ko, ko je to rekao da se treba izbjeći u... u brda i sela. Ja nisam hteo ići nego ostao, i tako...

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Zašto ste vi ostali, gospodine Ognjenoviću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ja sam osta' slušajući radio: "Ko nije kriv, ne treba nikuda ići." – Tuđmanovu izjavu preko radija. Sluša' sam radio svakoga sata. A meni žena bila u bolnici. Računa' sam da je i umrla, i treba' sam to jutro ići u Knin. Kad... u Knin počeli, onda mi nije bilo ni do šta. Tako sam i ostao... kući.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Koliko je ljudi od onih koji su ostali u selu, ukoliko je bilo takvih, su bili u... u vojsci?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije nijedan, sve staro bilo. Ostalo tri žene i šest starijih ljudi. Od to... od to šestoro, poginula je jedna djevojka, stara cura – nije se udavala, i ova tri ubijena: Uroš Šarić i Vojin Šarić, to su braća. Jedan je bio dvadeseto godište (1920) a jedan jedanaesto (1911). Ovaj... stari ljudi, malo i poremećeni i sve, i pobijeni. I Uroš Ognjenović što je ubijen.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Sad, gospodine Ognjenoviću, na stranici broj 4 vaše izjave, vi govorite o dvojici vojnika koji su došli u vaše selo 8. avgusta 1995. godine. Da li su vam oni nešto rekli, ako se sećate?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Rekli su mi: "Čuj..." Reka' mi je jedan: "Zašto sam ostao? Bolje bi bilo da sam otišao sa ovima, nego što sam ostao." Veli: "Ja neću nikoga, ali..." veli "...Biće svega. Neće odgovarati niko za vas. Nemojte hodati po... tamo dalje od kuće, budite u kući." A bome mene ubiše i u dvorištu mome... raniše.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da bude jasno, gospodine Ognjenoviću, vi niste ranjeni tog istog dana, zar ne?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Kako jesam li?

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Kako ste prethodno rekli u vašoj izjavi, ranjavanje koje ste naveli u vašoj izjavi, kad se to dogodilo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da. 18. [avgusta 1995. godine]. 18.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Kad su ona dvojica ubijeni, a ja sam ranjem – prvo nego su oni ubijeni.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Takođe ste rekli da su vojnici došli u vašu kuću 9. avgusta, sledećeg dana, i da su je zapalili. Možete li da nam detaljnije opišete šta ste razgovarali tog dana?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Sa... sa njima, jeli?

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Sa onima što su došli paliti? Jedan je drža pušku prema meni. Ja mu... ja sam mu govorio: "Ja ne davam otpor. Zašto?" Rekoh: "Makni, pa... ubiješ starog čovjeka. - Neću..." veli "... ja ubiti, ali..." veli "...sra... sramota" veli "Vi ste ružili nas. Vas treba pobiti, sve Srbe." A jedan pali.

TUŽITELJKA FROLICH: Ako mogu sad da pređem na događaje od 18. avgusta 1995. godine. To je na stranici broj 6 na BHS-u i na stranici broj 7 na engleskom, za elektronsku sudnicu i za gospođu sekretarku.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Rekli ste da ste večerali sa ostalim meštanima, i da ste čuli da neko ulazi u vašu kuću. Možete li da opišete šta se tad dogodilo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Dogodilo se vika i : "Đe je to devetoro što je ostalo?!" Ovaj je rekao što su njega našli – da ima nas devetoro. I : "Đe je to devetoro? Izlaz'te!" I jai Radoslav smo izašli i on je upro pušku u me, i ja više ne znam ništa, zato što me... šta me uradio – s čime me uradio, ne znam ništa. Pao sam u komu, i tu sam bio nekoliko sati kao mrtav. Uopšte o tome ne znam ništa drugo, dok se nisam... povratio – diga' iz kome, kako ću kaz'ti.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: A šta su ta dva muškarca koji su došli do vas imala na sebi, ako se sećate?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Vojnici? Vojna... vojno... vojna oprema, na njima bila uniforma i... imali puške. Više ne znam ništa. To je bilo sekundarno. Ja nisam mogao viditi ni... a ništa o tome, nego... To je bilo u roku od 10 sekundi kako je... ušli u dvorište i... Niti znadem šta me udario, s čime me udario, je li. Samo je tu rasječeno bilo... i oteklo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li se sećate da li su nešto imali na glavama?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Obično ono što vojnik nosi – onu kapu, a kakve su bile, ja ne znam ni... ne znam ni kakve kape, ni... Kažem, to je bilo sekundarno i... Samo znam da je ljutito vika', prvo nego je ušao u dvorište: "Izlazite iz..." kroz zube ono, stiska zube "... da vas pobijem!" Reko: "Ubi." Meni je svejedno bilo. Nisam računao ostat živ, nikako.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Koliko je vaša kuća udaljena od kuće Uroša Ognjenovića?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Oko 200 metara... 200 – 250, tako nešto.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala. Da li znate da li je iko od hrvatskih vlasti došao do vas vezano za te smrti?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije niko, nije niko neg... ovi što su prolazili pitali me: "Ko, ko te je udario?" A šta... – udario me vojnik i... Vidi, jer ja sam zavezan bio

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: U bilo kom trenutku nakon tih ubistava i danas, gospodine Ognjenoviću, da li je iko došao do vas kako bi razgovarao o tim ubistvima? Iz hrvatske policije ili ovlašćeni istražni organi?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije niko. Nije niko. Ja sam to, ono... šest dana poslije ove dvojice kad su ubijeni, bio skoro sam. Sam.

TUŽITELJKA FROLICH: Ako možemo da pokažemo na ekranu 65 ter dokument broj 5970, kojem je dodeljen P broj, i to je sada dokazni predmet Tužilaštva P996. To je u tabulatorima broj 17 i 18, gospođo sekretarko, stranica broj 04651409. To je stranica broj 7 u elektronskoj sudnici.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: ako mogu da vam pročitam paragraf na stranici broj 7. Ovo je zapisnik sa ekshumacije koja je sprovedena 17. aprila 2000. godine u ime županijskog suda u Šibeniku, izvršeno na gradskom groblju u Zadru gde piše: "Prisutan tokom ekshumacije Čedomir Ognjenović iz Kaknja, JMBG broj 2012930382111, brat Uroša Ognjenovića i Mirko Ognjenović iz Kaknja, JMBG broj 1611921382106, zet Uroša Ognjenovića. Da li biste mogli da..."

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da, to sam ja.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da ste identifikovali Uroša Ognjenovića, kao što to piše u ovom dokumentu?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesmo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Na istoj stranici ovog dokumenta se navodi da su tela ekshumirana pod brojevima 445 i 446, a koji su kasnije identifikovani kao tela Uroša Šarića i Uroša Ognjenovića koji su nosili vojničke zelene pantalone. Po vašem saznanju, zbog čega su ovo dvoje ljudi nosili takvu odeću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nisu bile... Bile su Uroša Šarića zato što mu je sin bio u policiji. I on je njemu dao svoje, one policijske hlače što su... on više nije nosio i dao ih je ocu. A da su nosili vojničke, to nije... uopšte nije bilo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Koliko su ta dvojica ljudi imali godina kada su ubijeni, gospodine Ognjenoviću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Uroš Šarić je dvadeseto godište, on je... imao 75 godina, a... a Uroš ognjenović, on je dvadeset osmo.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala gospodine Ognjenoviću.

TUŽITELJKA FROLICH: U ovom trenutku nemam više pitanja za gospodina Ognjenovića, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću, sada će vam postavljati pitanja gospodin Mišetić. Gospodin Mišetić je zastupnik Odbrane gospodina Gotovine. Videćete ga sada na vašem ekranu.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT MIŠETIĆ

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Ognjenoviću.

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali sa... da li se sećate da ste razgovarali sa predstavnicima Tužilaštva proteklih nedelja a u vezi vašeg današnjeg svedočenja?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li se sećate da ste rekli predstavnicima Tužilaštva da... kada su vas pitali zbog čega su meštani odlazili iz Kaknja, da li ste vi Tužilaštvu rekli da: "Oni su otišli jer su sela bila granatirana, a takođe i zbog toga što im je iz lokalnog odbora rečeno da idu i da će im biti podeljeno gorivo, ali nije bilo."

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, tako je bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete li da nam kažete kakav je to bio lokalni odbor, ko je bio u tom odboru?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: A šta ja znam, to njih par ljudi koji su ovaj, tu bili... koji nisu bili u vojsci, nego...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li su oni bili iz vašeg sela?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete li da nam kažete njihova imena?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Dragan Šarić.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Još neko?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam koji su još bili. Znam da je Dragan.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste vi razgovarali s Draganom 4. avgusta?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ni vidio ga, nisam ni vidio ga.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kako ste vi čuli da je Dragan Šarić rekao ljudima da idu i da će se podeliti gorivo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa nije on reka', nego drugi su govorili, jer u kući je njegovoj nađeno ovaj... jedna bačva goriva, i to je odnjela uveče vojska koja je došla tu, pa su rekli ljudi drugi da je to došlo da se daje seljacima, a ja ne znam je li tako bilo, nije li, ali o tome se govorilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Recite mi sada nešto o vojsci koja je stigla uveče.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada... mislili ste na Vojsku Republike Srpske Krajine?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nismo, nego... Oni su došli tenk... tenkom. Tenk, tenk iša' je pred njima i pjevali. Odma' su zapalili dvije kuće, tri... ovaj... u početku kad su došli, pjevalo, vino lijevalo i... pjevalo do ponoći. I toga Dragana su zapalili odma' štalu i...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi...

TUŽITELJKA FROLICH: Gospodine predsjedavajući, ja samo... Mislim da svedok...

SUDIJA ORIE: Mislim da su svi primetili da postoji stvar koju bi trebalo dalje...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja pokušavam, da.

SUDIJA ORIE: ...precizirati, to je jasno. Gospođo Frolich, molim vas nastavite... gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, ja govorim zapravo o vašoj izjavi koja... vi ste rekli u vašoj izjavi Tužilaštvu da je ljudima bilo rečeno iz lokalnom komiteta da će se gorivo podeliti, ali ono nije bilo podeljeno.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A sada kažete da je bila jedna bačva goriva u kući Dragana Šarića i da je vojska kad je stigla tamo, to odnela te večeri. Koja je vojska uzela tu bačvu sa gorivom?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Hrvatska vojska, ti što su došli najpre u selo. Nisu uzeli bačvu, nego izneli gorivo i zapalili kuću.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li znate zbog čega to gorivo nije moglo da se koristi prethodnog dana od strane meštana koji su napuštali selo 4. avgusta?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Zato što nisu znali za to. Nije niko zna'.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A kada su Dragan Šarić i ti ostali ljudi rekli meštanima da idu i da će gorivo biti podeljeno, da li vi kažete da... da Dragan Šarić nije nikada ni podelio nikome to gorivo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije. A nije niko ni zna, nego poslije se to nagadalo da je, da je... dato gorivo, a je li bilo dato, jel' on kupio ne znam ja, nego samo je to bilo... bačva goriva u kući... u garaži, zapravo. Je li njegovo, je li...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sad, Đevrska je mesto koje je... u susedstvu vašeg mesta. Je li tako?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vi znate da li je Vojska Republike Srpske Krajine koristila privatne kuće i neka skladišta u Đevrskoj u vojne svrhe?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa, jeste bilo. To je bilo zadružna... ova... zgrada, što je vojska koristila.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A koliko je približno Đevrska u kilometrima udaljena od vašeg sela?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pet kilometara.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete li da nam kažete na osnovu pravca i zvuka granatiranja od 4. avgusta, da li su granate koje su dolazile iz pravca Šibenika u stvari padale na Đevrsku?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je...

TUŽITELJKA FROLICH: Gospodine predsedavajući, ako bi svedok mogao da bude pitan da li je on video da su granate padale na Đevrsku, umesto o pravcu.

SUDIJA ORIE: U svetlu ovog odgovora, obzirom na pitanje, odgovor nije nedvosmislen. Gospodine Mišetiću, možete li reći da li je odgovor: da, rekao bih; ili je odgovor: da, one su došle (granate); ili one su sletele.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li su granate, koliko vi znate, pale na Đevrsku 4. avgusta?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesu, sigurno. Samo ja nisam vidio, nego čuo sam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, postoje sela... Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, mogu li da pitam ko se još nalazi sada u prostoriji sa svedokom?

SUDIJA ORIE: Možete li da nas informišete, gospođo Alvarez, ko se nalazi u prostoriji osim tehničara, vas i svedoka?

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Nema nikog drugog. Sekretar me je obavestio da je ovde u Hagu imao telefonski razgovor o kanalima, engleskom kanalu, što je ovde prouzrokovalo određene probleme, tako da je... Dakle, ono što smo videli i čuli je 99.9 posto sigurno bio razgovor između...

ADVOKAT MIŠETIĆ:Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE:...predstavnik Sekretarijata.

ADVOKAT MIŠETIĆ:Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Molim vas nastavite. Ja čak... poslednji odgovor, ako se kaže - čuo sam nešto – to takođe može da znači nekoliko stvari. Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, kad ste rekli da ste to čuli, onda kad sam vas pitao da li su po vašem saznanju granate padale na Đevrsku 4. avgusta, a vi ste rekli : ” Jesu, sigurno. Samo ja nisam vidio, nego čuo sam.” Šta ste vi čuli?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Čuo sam kako padaju granate, i rekao mi je onaj što je navodio. Veli: ”Ja sam granatirao kuću od jednoga.” A ja kažem: ”A niste trebali.” Veli: ”Ja sam mislio da je u njojzi vojska.” Ovaj... kasnije je bio u lovu i priča je ka, kako je grana... tu kuću srušio baš on, što je navodio – da mislio da je... da vojska stoji u njojzi. Bila velika zgrada i... A nije bilo, ja kažem, baš nije to vojska stajala, to privatna kuća, samo je srušena.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li govorite o kući u Đevrskoj?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da, da, u Đevrskama.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. U selima... sela koja su u vašem susedstvu, poput Smrdelje, Varivode, Bratiškovci, Plastovo, Rupe, Laskovići.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je i u jednom od tih sela bila prisutna Vojska Republike Srpske Krajine pre ili tokom *operacije Oluja*?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sad, kada... vi ste pomenuli kada ste pitani za...

ADVOKAT KUZMANović: Izvinjavam se, časni Sude, njegov odogovr nije preveden na engleski, barem ne od reči do reči.

SUDIJA ORIE: Da, da. Al ise čini... na ekranu izgleda da je prevedeno na engleski, ali sam možda čuo da je originalni odgovor bio: ”Da, mislim.” A to bi značilo – Da, to dovoljno ispravlja...

ADVOKAT KUZMANović: Da, časni Sude, vidim to na ekranu, ali ja to nisam čuo u slušalicama.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju nema spora oko onog što je svedok rekao. Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U odgovoru na pitanje gospođe Frolich, rekli ste da ste mislili da je granatiran koridor kojim su se kretale izbeglice. Da li se sećate da ste to rekli jutros?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je... da li je koridor prolazio blizu vašeg sela?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije, to je dalje bilo. Dalje, dalje. 8 – 10 kilometara. tu su padale granate čitavi drugi dan.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne pitam vas gde su padale granate. Pitam vas da li vi znate za koridor preko koga su ljudi napuštali takozvanu Krajinu? Je li tako?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa čuo sam poslije da je tuda se išlo i ovaj... a od moje se kuće vidilo da padaju granate.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Taj koridor... sada pitam za koridor a ne za mesta gde su padale granate. koliko je koridor bio blizu vašeg sela?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa... udaljenosti 10 kilometara.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vi znate da li je Vojska Republike Srpske Krajine dok se povlačila, prolazila kroz vaše selo ili blizu vašeg sela uveče 4. avgusta i ujutro 5. avgusta?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, prolazila. Prolazila... a oni isto ne znaju kud, kuda idu nego... ovaj...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete li da nam kažete da li ste vi videli vojnike koji su prolazili?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Koliko ste vojnika videli kako prolaze?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa malo sam vidio, ali znam da su... da su prošli, a... kamioni tako. Jer ja sam malo dalje od... od glavnoga puta, pa, pa nisam mogao viditi sve.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Da li ste čuli tenkove?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa nisam tenkova. Tenkovi nisu bili u srpske vojske, nisu ni imali tih kod nas.... krajiške.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsjedavajući, imam dva dokumenta koja bih želeo da pokažem ovde u Sudu. Nemam ih i za svedoka, ali ću mu postaviti nekoliko pitanja na osnovu onoga što se nalazi u dokumentima.

SUDIJA ORIE: Da li su oni učitani u sistem elektronske sudnice?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, jesu.

SUDIJA ORIE: Da vidimo onda kako ćemo dalje da nastavimo. Hajde da ih prvo pogledamo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu. Prvo gospodine sekretare, molim vas da prikažete na ekranu 65 ter dokument broj 4765. A stranica... i to... izvinjavam se, ona ima oznaku P. to je dokazni predmet Tužilaštva P784. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Onda se on verovatno već nalazi i tamo. Ne, to je P... to je stari broj.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, to je stari broj.

SUDIJA ORIE: *(preklapanje govornika)*... Nije danas dodeljen, da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, pročitacu vam odlomke iz dva dokumenta a onda ću vam postaviti nekoliko pitanja o tome. Prvi je izveštaj civilne policije UN-a koja je posetila Kakanj 28. avgusta 1995. godine kad su videli da je većina kuća i Kaknju bilo netaknuto i da nisu videli nikoga tamo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da sada vidimo 65 ter dokument broj 2133.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je izveštaj koji imamo ovde u Sudu, gospodine Ognjenoviću,. To je izveštaj vojnih posmatrača UN-a od 27. avgusta 1995. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da vidimo sledeću stranicu. Treći paragraf.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, ovo što ću vam sada pročitati je izveštaj koji su podneli neki pripadnici UN-a koji su posetili mesto sa vama, i evo šta su zapisali: "21. avgusta 1995. godine u 11.35 časova pre podne, Valery Rubnik i Dimitri Batiochenkov su pronašli dva mrtva tela u Kaknju, u dvorištu kuće broj 45. Vojni posmatrači UN-a čuli su od meštana Ognjenović Mirka starog 74 godine, da su dana 18. avgusta 1995. godine u 18.00 časova u selo došla dva vojnika Hrvatske vojske"?"

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: "Njega su istukli, a tu dvojicu ljudi ubili."

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I onda u rečenici ispod se kaže da ste vi... tu se kaže: "Taj čovek je takođe izjavio da su neka dvojica Srba zapalili njegovu kuću u 15.30 časova 16. avgusta 1995. godine." Moje je pitanje: da li se sećate da ste rekli pripadnicima UN-a da su vašu kuću spalila dvojica Srba i da ste naveli tačan datum i vreme kada se to dogodilo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije. Uopšte nije to bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada kad sam vam ovo pročitao, da li vam je to osvežilo pamćenje i da je vaša kuća zapravo zapaljena 16. avgusta u 15.30 časova posle podne?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije, nije 16., nego 8. zapaljena moja kuća.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li se sećate da ste rekli....

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: 8., 9., ne znam ni ja kojega.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li se sećate da ste rekli ovim vojnim posmatračima UN-a da su dvojica Srba zapalili vašu kuću?

TUŽITELJKA FROLICH: Gospodine predsedavajući.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ma nisam sigurno, nisam sigurno rekao.

TUŽITELJKA FROLICH: Ovo pitanje je već bilo postavljeno ranije. Samo to želim da kažem zbog zapisnika. I da je svedok odgovorio na pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja mislim da je odgovorio na to, časni Sude. I ja ću to svakako ponuditi na usvajanje u dokaze.

SUDIJA ORIE: Da. Sada ste nam upravo rekli da je to bilo... da se on već nalazi u dokazima?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne, to je prethodni bio. To je bio...

SUDIJA ORIE: Prethodni.

ADVOKAT MIŠETIĆ:... P784.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju ovom je potreban broj?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D872.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D872 se usvaja u spis. Sada, kad je reč o postavljenom pitanju na koji je već dat odgovor, ranije pitanje je bilo... sadržalo je nekoliko elemenata, datum, osobe, i ako dobijete potvrdu da je to išlo na drugačiji način, može biti oko datuma, oko počinitelaca, tako da je to dobar razlog da se dalje ispita ta stvar, gospođo Frolich. Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sad, gospodine Ognjenoviću, da li može da se kaže da kad je Hrvatska vojska prošla kroz Kakanj prvi put, da hrvatski vojnici nisu nikome naudili?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nisu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je istina...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nisu nikoga ni vidili od civila ni vojske.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je istina kada je 5. avgusta Hrvatska vojska prvi put prošla kroz Kakanj, da nisu pretraživali nijednu kuću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nisu. Samo su zapalili tri, četiri kuće odma', uveče.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je moguće da grešite i da je u stvari Hrvatska vojska zapalila samo stog sena, možda kako bi dala signal do kojeg je mesta stigla?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa sigurno. Oni su zapalili i sjeno i kuću, odma' na ulazu sela.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, ovo je opet složeno pitanje – šta je učinjeno i iz kojeg razloga, a ja bih želeo da vi...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Uprostiću to.

SUDIJA ORIE: Da imate mladog akademca pred sobom, možda bi bilo drugačije. Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da vam postavim pitanje drugačije, gospodine Ognjenoviću, da li je moguće da ste vi pogrešili da je umesto paljenja kuća 5. avgusta jedina stvar koju su 5. avgusta zapalili hrvatski vojnici bio jedan stog sena?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ma čak je jedan... i nije bio... bilo je više, ali oni su zapalili na ulazu sela i kuću i sjeno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li zante da li je bilo jedinica Hrvatske policije u susednom selu Bratiškovci, dva ili tri dana posle završetka operacije Oluja?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Valjda jeste, samo ja ih nisam vidio, nit sam bio u Bratiškovcima, a bilo je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi, na stranici broj 5 izjave iz 1999. godine, rekli ste Tužilaštvu da tri ili četiri puta, a to piše u četvrtom punom paragrafu: "Tri ili četiri puta je policija u plavim uniformama dolazila u selo. Na rukavima im je pisalo *policija*".

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Mislim da su bili...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, i donosili su nam, to sam izjavio, i jeste tako bilo. To je bilo kasnije, šestoga, sedmoga, tako nešto.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Počeli ste da govorite da su vam nešto donosili. Šta su vam donosili?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Donjeli su kruh... kruha, kruha i salame, tako nešto.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi rekli da mislite da je to bila civilna policija, da li je to tačno?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa, mislim, a oni nisu... ovaj, rekli ni ko su ni šta su, jel' su civilna il' vojna, nego... Ja mislim da je bila civilna.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Takođe ste rekli u svojoj izjavi: "kada je policija bila u selu, vojnici nisu dolazili da krađu i pljačkaju." Da li se sećate toga?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nisu. Nije, nije, nije bilo pljačke ni... onda kad su bili, nego kasnije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste ikad shvatili u to vreme zašto su ljudi za koje ste mislili da su vojnici nisu pljačkali kad je policija boravila u selu?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Pa ne znam ja zašto. Valjda oni... nisu im dali, šta li.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući ili... gospodine sekretare, ja... imam na umu postupak koji primenjujemo kada je reč o suočavanju svedoka sa izjavama drugih svedoka. Ja sam ga proveo kroz pitanja u izjavi, a sada bih želeo da ga suočim sa izjavama drugog svedoka i da ga pitam o tome.

SUDIJA ORIE: Da, svakako, mi nemamo...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE:...podatak o kojoj izjavi svedoka govorite da bih to mogao da potvrdim, ali vaša najava da ste po vama vi pokrili...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE:...suštinu te izjave drugog svedoka, a da niste to predočavali svedoku, i da ćete vi to sada izneti pred svedoka.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Imam štampanu kopiju za Pretresno veće, jer to nije učitano u elektronskoj sudnici, jer ova izjava neće biti ponuđena na usvajanje. Ovo je izjava Rajka Gajice.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, vi znate ko je Rajko Gajica, je li tako?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: On je bio meštanim sela sa vama tokom avgusta meseca 1995. godine, je li tako?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste... Jeste, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da vam sad kažem šta je gospodine Gajica ispričao predstavnicima Tužilaštva. to se nalazi na stranici broj 2 njegove izjave, drugi paragraf od kraja.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ne znam ja ovaj, šta je on reka', ali meni je Rajko ranu pravu i za... zavio mi, onda kad je mene ranilo. I on je odma' otišao u Bratiškovce tražiti zaštitu, i njega su odvezli u Šibenik. Drugi, drugi dan, ovaj... nego su ove pobili, odma'.

prevodioci: Prevodioci nisu sigurni šta je svedok rekao.

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću, gospodin Mišetić će vam reći o izjavi koju je dao gospodin Gajica. Ali pre nego što on to učini, možete li da nam kažete šta ste rekli kada ste rekli: " Drugi, drugi dan..." To je bio sledeći dan nakon onog kada su ga odvezli u Šibenik. Možete li da nam kažete šta ste rekli posle toga?

SVEDOK OGNJENović: Otišao u Bratiškovce kod... valjda je bila policija dolje i tražio je zaštitu. Oni su mu rekli: "Mi ti ne moremo dati zaštitu nego odvesti te u Šibenik." I tako je i učinio.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite samo da vam postavim još jedno pitanje pre nego što predem na izjavu. Gospodine Ognjenoviću, da li se sećate da ste rekli gospodinu Gajici, kada ste došli u njegovu kuću 18. avgusta, nakon što su vas udarile te

dve osobe, da li ste mu rekli da je dvoje ljudi to vama učinilo, a da je jedan od njih bio vojnik, a da je drugi imao na sebi civilnu odeću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ma nije u civilnoj, kako civilnoj? Nije. Nit sam reka', nit' je bio u civilu, nega je on... Oba dva su bili u vojnoj odjeći, i ja sam doša' kod njega onako ranjen – kod Rajka i reka' mu. On kaže da je čuo kad su prošli, ovaj, pješke su išli. I čuo pucanj kod nas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo kako bi Sud shvatio, ja to neću iznositi pred svedoka, ali to je na stranici broj 3, drugi paragraf od kraja.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi da vam pročitam deo izjave koju je dao gospodin Gajica. Gospodin Gajica je rekao predstavnicima Tužilaštva na stranici broj 2, drugi paragraf od kraja da: "5. avgusta 1995. godine, oko šest... između 18.00 i 19.00 časova posle podne, u Kakanj su ušli redovni vojnici Hrvatske vojske. Tog dana, hrvatski vojnici nisu nikome naudili. Oni su samo zapalili stog sena na kraju sela, možda samo kako bi signalizirali mesto do kojeg su došli. Vojna kolona se kretala pešice i na kamionima kroz Kakanj i kroz četiri sela. To veče vojnici nisu pretraživali kuće i nisu pretili seljanima." Sad, gospodine Ognjenoviću, da li je istina da kada su hrvatski vojnici ušli u selo 5. avgusta da oni nisu naudili... dozvolite da... da oni nisu zapalili nijednu kuću i da su zapravo samo prolazili kroz selo?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ma, jesu zapalili i kuću i stog.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ovo bi možda bio dobar trenutak za pauzu, tako da...

SUDIJA ORIE: Da. Možete li da nam kažete koliko će vam još vremena biti potrebno posle pauze?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nadam se da ću završiti za pola sata, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Ognjenoviću, napravićemo pauzu i nastavićemo sa radom u 11.00 časova, i sasvim sam ubeđen da ćemo završiti ovog jutra. Nastavljamo u 11.00 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću,, sada ćemo nastaviti. Gospodine Mišetiću, izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, pozivam se na stranicu broj 5 vaše izjave iz 1999. godine, gde ste izjavili da su većinom kada su pljačkali da su buli u civilnim vozilima. Da li je to tačno?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, bilo je, da, da. Jeste, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je i ženskije i muškije. Pljačkali sve što je bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Prelazimo na smrt Danice Šarić. Sada, kad ste vi... tačno je da se kaže da ste vi pomagali da se njeno telo izvuče iz bunara, je li tako?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I vi niste proveravali da vidite da li je bilo rana ili povreda po telu, je li tako?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Postaviću vam pitanja o...

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Nije bilo ništa. Mi smo pretpostavljali da se bacila sama.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete li da objasnite Sudu zašto ste pretpostavili da se bacila sama u bunar?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ona je bila strašiva, jer bila je nevinna starija cura i bojala se... ona se bojala vojske da će praviti od nje... blud.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da prikazete na ekranu 1D00-0450? Gospođo sekretarko u Zagrebu, to se nalazi u tabulatoru broj 3. Mislim da nije neophodno da svedok ovo pregleda.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li se sećate da ste razgovarali sa pripadnicima Hrvatske policije otprilike u maju mesecu 2004. godine, kada ste im govorili o smrti Danice Šarić?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam provjereno. Neki su dolazili, ali ne znam šta je bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste razgovarali s bilo kojim policajcima o smrti Danice Šarić?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se za... za to

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu. Ako možemo da pokažemo donji deo dokumenta, molio bih, poslednji paragraf na toj stranici.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate... da li je tačno kada su nju pokojni Uroš Ognjenović i Rajko Gajica presvlačili zbog sahrane, da oni nisu videli... nisu primetili bilo kakve rane ili povrede na njoj... povrede po telu dok su je oblačili?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije bilo, a nismo je ni presvlačili, nismo mogli je presvući, jer to je bila naduta od vode i...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate možda da ste rekli nekome iz hrvatske policije da se Danica veoma plašila vojnika u operaciji Oluja?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste. Jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A da li znate... ili da li se sećate da ste ikada rekli policiji da je Danica bila nervno obolela?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jesam, sigurno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je to tačna izjava, da je bila nervno obolela?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je ikad rekla da je bolje da je ubiju nego da mi nešto naprave?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste rekli policiji da niste videli nikakve naoružane vojnike ili civile pre njene smrti i da su oni... da su oni počeli da dolaze u Kakanj posle smrti... smrtnog stradavanja Danice Šarić?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To...
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR:...sjećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je po vašem najboljem sećanju tačno da vi niste videli naoružane vojnike ili civile u Kakanju pre smrti Danice Šarić?
SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, nisam. Samo ta... ona dvojica što sam prije rekao da mi je... šta mi je rekao da bi bolje bilo da sam otišao i ja – da će biti svega. To njih dvojica...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da dokument 1D00-0450 bude uveden u dokaze.

TUŽITELJKA FROLICH: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. Nema prigovora. Da li sam dobro razumeo da on nije predložen na usvajanje po Pravilu 92 ter već samo kao dokazni predmet?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Kao dokazni predmet, da.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D873.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D873 se usvaja u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li znate, gospodine Ognjenoviću, da li je pre smrti Danica ikada nekome rekla da će se udaviti?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije nikome rekla, nego da je strašiva, da ne zna šta će od sebe.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da prikazete na ekranu 1D00-0454. Sada ću pročitati jedan odlomak iz ovog dokumenta, a to ne morate da pokazujete svedoku u Zagrebu. A za ostatak dokumenta, časni Sude ću zatražiti da se uvrsti u dokaze bez posredstva svedoka, jer su oni deo šireg... šireg dosijea o ovom incidentu koji smo dobili, a neki od njih su uvršteni u dokaze od strane Tužilaštva tokom glavnog ispitivanja. Molim vas da vidimo stranicu broj 3 ovog dokumenta.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je sad službena beleška iz 2004. godine i odnosi se na Rajka Gajicu. U paragrafu broj 3 se kaže, tamo prema... prema sredini: "Danica se uplašila i rekla Urošu Šariću: *Evo idu, pale po selu. Ja ću se baciti u bunar.* Dan pre toga su Danicu i Uroša Šarića maltretirala njima nepoznata uniformisana lica, i Danica je verovatno zbog toga bila uplašena i rekla mu da će se udaviti. On je pokušao da je ubedi da to ne čini, a Danica je posle toga otišla u njegovu konobu." Sada, da li vam je Uroš ikada rekao da je Danica bila uplašena i da će se baciti u bunar? Gospodine Ognjenoviću, ne znam da li ste čuli pitanje, koje je bilo. da li se sećate...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste, jeste rekao Uroš, jeste rekao Uroš to da mu je rekla Danica da ne zna šta će od sebe, da je strašljiva, i da će...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I da će šta, gospodine Ognjenoviću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nisam razumio.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Rekli ste da je Uroš rekao da mu je ona rekla... da mu je ona rekla da ne zna šta će od sebe i da je bila uplašena i da će ona... ionda nismo dobili ostatak rečenice. Šta ste rekli da je Danica rekla...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije rekla da će se utopiti, ali da ne zna šta će od sebe.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da ceo dokument bude uveden u dokaze.

TUŽITELJKA FROLICH: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D874.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D874 se usvaja u spis. Ponovo, ovo je... ovo je službena beleška...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, tako je.

SUDIJA ORIE:... a ne izjava koja je uzeta u svrhu ovog predmeta, tako da nije uvrštena u dokaze po Pravilu 92 ter.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je. Hvala, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, da li se sećate da je s vama razgovarao...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Izvinjavam se, časni Sude, samo trenutak.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Ko da je razgovarao sa mnom?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Samo jedan trenutak.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo sada da vidimo dokazni predmet Odbrane D784, stranicu broj 6 tog dokumenta, molio bih. D874, izvinjavam se, oprostite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A sada, vezano za događaje koji su se odigrali 18. avgusta 1995. godine, da li se sećate da je s vama razgovarao jedan hrvatski policajac 16. maja 2000. godine?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Sjećam.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako možemo sada da vidimo stranicu broj 9 tog dokumenta, molio bih. D874, izvinjavam se, oprostite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada, da li se sećate da je u julu 2000. godine policija razgovarala sa vama i sa Radoslavom Ognjenovićem i da su vam pokazali niz fotografija kako bi videli da li možete da identifikujete bilo koga ko je bio umešan u taj incident od 18. avgusta 1995. godine? Da li se sećate da su vam pokazane fotografije ljudi koji su možda to vama učinili?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Sjećam, sjećam, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I da li se sećate, da li ste mogli da prepoznate nekog sa tih fotografija kao lice koje je učestvovalo u incidentu od 18. avgusta 1995. godine?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nismo, nit'... nit' smo rekli da je poznamo. Ja kažem, uopšte ne... to je bilo riječ od... Mladenu... imenu. Ovaj je vikao kad je puškom upro, veli: "Ne Mlado, ne pucati." I onda od Mladena fotografija devet donosio ja da vidim policajac koji je to. Ja kažem: *Uopšte ja nemam... pojma koji je to.*

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada kažete - Mladen, možda je to bio Nedeljko a ne Mladen?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nedeljko, da, da, Nedeljko, Nedeljko, je. Nedeljko. Ja... prebacio sam. Oprostite. Nedeljko, je, Nedeljko: *Ne, Neđo, ne pucati.*

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Taj incident se dogodio 18. avgusta. Da li vi... samo trenutak. U vašoj izjavi na stranici broj 8 rekli ste da vam je Radoslav rekao da je Rajko Gajica otišao u Bratiškovce kako bi pronašao policiju i prijavio smrtne slučajeve. Da li vi znate da li je Rajko Gajica otišao sledeći dan u...

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, tako je bilo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, sledećeg dana je civilna policija obavestena o ovom incidentu, je li tako?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim da se prikaže na ekranu dokazni predmet Tužilaštva P992. to je prvi paragraf na engleskom, i ako možemo da to prikažemo. Ako možemo da vidimo sledeću englesku stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U ovoj... tužba je podnesena od strane sina Uroša Šarića 28. avgusta 1995. godine. I on piše u žalbi, u šestom redu u engleskoj verziji: "Prema mojim saznanjima..." Ne, izvinjavam se. Pet redova dole. On je napisao u svojoj prijavi da: "Uroš Šarić i Uroš Ognjenović su ubijeni. Ubili su ih tri osobe od kojih su dve bile u uniformama." Da li vi znate, da li je moguće gospodine Ognjenoviću, da su u ovom incidentu učestvovala ne dve, nego tri osobe, i da je jedan od njih bio civil?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nije. Nije u civilu niko bio osim Uroša, što su doneli kod mene.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, nemam više pitanja. Gospodine Ognjenoviću, puno vam hvala što ste odgovorili na moja pitanja. Imam dva dokumenta da uvrstim u dokaze bez posredstva svedoka, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo slediti isti postupak...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE:... i da vi pročitate njihove brojeve...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE:... a zatim će gospodine sekretar im dodeliti dokazne brojeve.

ADVOKAT MIŠETIĆ: to bi bio... u stvari mislim da ima tri takva dokumenta. 1D00-0454, ovo je iz dosijea policije o ubistvima... to se već nalazi u dokazima. Izvinjavam se. to je dokazni predmet Odbrane D874. Dakle, 1D00-0445, to je kaznena prijava MUP-a Republike Hrvatske u vezi ubistva Vojina Šarića.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D875.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sledeći je zapisnik o ekshumaciji Danice Šarić, žene u bunaru, i to je 1D00-0441.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, to će biti?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D876.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora? Da, ne, izvolite nastavite.

TUŽITELJKA FROLICH: Izvinjavam se, nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

ADVOKAT MIŠETIĆ: I poslednji dokument je 1D00-0472. To je specijalni izveštaj MUP-a Republike Hrvatske o ubistvima u ovom predmetu.

TUŽITELJKA FROLICH: Mislim da je to jedan od dokumenata koji smo mi uvrstili u dokaze bez posredstva svedoka, ukoliko ne grešim. pa ako bi to moglo još jednom da se proverri. Mi naravno nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Hajde da proverimo.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako bi gospođa Frolich mogla da nam kaže koji je to Pretresno veće broj.

TUŽITELJKA FROLICH: Samo trenutak... Verujem da je to 65 ter dokument broj 5300 koji je postao dokazni predmet Tužilaštva P1003. Mislim da govorimo o istom dokumentu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja imam jednu stranicu kao P1003. Da li je to tačno?

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA FROLICH: Da.

SUDIJA ORIE: 5300 postao je P1003, a to je specijalni izveštaj policijske uprave zadarsko-kninske koji je upućen vojnom tužilaštvu u Split.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, moj podnesak ima sedam stranica. Naslovna stranica... prva stranica je... možda identična, a za ostali deo mislim da mi imamo dodatne stranice u dokumentu.

TUŽITELJKA FROLICH: Ali ono što smo mi dobili od vas takođe ima samo jednu stranicu, i to je naslovna stranica. Nisam sigurna na koje druge dokumente se pozivate. Možda su oni pod nekim drugim brojevima Odbrane.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ne, ja mislim... Pogledaćemo sada u sistem elektronske sudnice kako bismo videli.

SUDIJA ORIE: P1003 je dokument od jedne stranice.

ADVOKAT MIŠETIĆ: A naš dokument u elektronskoj sudnici, časni Sude, ima sedam stranica. Možda je to greška u štampanju...

TUŽITELJKA FROLICH: Izvinjavam se. Ukoliko ovaj dokazni predmet uključuje i dokument od 20. februara 1996. godine?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

TUŽITELJKA FROLICH: I kaznenu prijavu od 28. avgusta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

TUŽITELJKA FROLICH: Verujem da su i ta dva dokumenta takođe uvršteni sa naše strane u dokaze bez posredstva svedoka, gospodine predsedavajući. Ta dva dokumenta su... to su P1002...

SUDIJA ORIE: To je dokument od 20. februara 1996. godine?

TUŽITELJKA FROLICH: Da. I P992 gospodine predsedavajući, to je žalba od 28. avgusta 1995. godine.

SUDIJA ORIE: I to bi onda ukupno bio isti broj stranica kao što je ponudio gospodin Mišetić? Možemo li... mogu li strane to da potvrde tokom sledeće pauze da li ima nešto novo u onom što je gospodin Mišetić želeo da ponudi. to je svakako uvršteno bez posredstva svedoka, tako da... što bi značilo... da je to... Da li je to poslednji dokument, gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: To znači da broj još nije dodeljen ovom dokumentu. ostavićemo to do... posle pauze. D875 i D876 se usvajaju u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Gledam u druge timove Odbrane. Gospodine Kay, nemate pitanja?

ADVOKAT KAY: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nemam pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Nemate pitanja. Gospođu Frolich, da li ima potrebe za dodatnim ispitivanjem?

TUŽITELJKA FROLICH: Samo dva kratka pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Ognjenoviću, gospođa Frolich će vam postaviti neka dodatna pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA FROLICH:

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, ranije vam je postavljeno pitanje o paljenju stogova sena, a vi ste rekli da je takođe bila zapaljena i kuća 5. avgusta 1995. godine. to je na stranici broj 32, u redu broj 15.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Možete li da nam kažete čija je to bila kuća koja je zapaljena?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Nikole Ognjenovića i Marka Ognjenovića, dvije.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li hoćete da kažete da su dve kuće zapaljene tog dana, gospodine Ognjenoviću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Da, jedna uz drugu. to je bila jedna kraj druge.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: A ko su bile te dve osobe čija ste imena upravo naveli?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Šta ko su? Nikole Ognjenovića kuća i Marka Ognjenovića kuća.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Šta su bili po zanimanju, da li znate?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Gospodari kuća, je li?

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li su ti ljudi bili civili ili su bili pripadnici vojske, gospodine Ognjenoviću?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Civili, civili.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da li su se nalazili u selu ili su već bili otišli u vreme kada su njihove kuće bile zapaljene?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Otišli su oni bili.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Molim.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: sledeće pitanje je kada ste govorili o osobi koja je navodila vatru, granatiranje, na stranici broj 26, red 23 u transkriptu gde ste rekli: "Čuo sam granate kako padaju, a osoba koja je navodila vatru mi je rekla 'Granatirao sam kuću tog i tog', a ja sam mu rekao: 'Nije trebalo to da radiš', a kasnije kada je otišao u lov, rekao mi je kako je on bio taj koji je navodio vatru na tu kuću i uništio je."

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Jeste, jeste.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Kada je to bilo, gospodine Ognjenoviću, kada?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Kad je bilo granatiranje, je li?

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Ne. Kad vam je ta osoba to rekla?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Kasnije, nakon godinu dana.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: A ko je bila ta osoba?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: To je bio Pulić... Pulić, ja ne znam kako mu je ime, zaboravio sam. A znam... ćaci mu je ime Jure – Jure Pulića sin. On mi kaže: Ja sam to navodio za tu kuću. Računao sam da u njojzi stoji... stajala vojska.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Šta je bio po nacionalnosti?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Taj što je navodio?

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Da?

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Hrvat.

TUŽITELJKA FROLICH – PITANJE: Hvala, gospodine Ognjenoviću.

SVEDOK OGNJENović – ODGOVOR: Molim.

TUŽITELJKA FROLICH: Nemam više pitanja, gospodine predsedavajući.

(Pretno veće se savetuje)

PRETRESNO VEĆE: ISPITIVANJE

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Gospodine Ognjenoviću, možda ću imati nekoliko pitanja za vas. Rekli ste nam kako je Hrvatska vojska ušla u selo. Mislim da je to bilo 5. avgusta, i rekli ste nam da su tada zapaljene dve kuće i stogovi sena. Sada, kako...

SVEDOK OGNJENović: Jesu.

SUDIJA ORIE: Možete li da mi kažete koliko je bilo pripadnika Hrvatske vojske u selu? Možete li otprilike da date procenu koliko ih je bilo? I ja...

SVEDOK OGNJENović: E, ne znam ja koliko je bilo, samo sam čuo. Ja sam se sakrio ovaj... u šljivak pokraj kuće, tako... samo sam čuo galamu i pjesmu. Oni su i pjevali i...

SUDIJA ORIE: Da. Da li ste videli neka vozila koja su oni koristili?

SVEDOK OGNJENović: Nisam ja ništa vidio, nego sam samo čuo da ide... iša' je naprijed tenk, a ovi su za... za tenkom kasnije.

SUDIJA ORIE: Išli su pešice ili...

SVEDOK OGNJENović: Ma išli su... kamionima...

SUDIJA ORIE: Išli su kamionima.

SVEDOK OGNJENović: ...kamionima polako kroz selo.

SUDIJA ORIE: Da. Da li ste vi to sami videli? Vi ste videli te kamione?

SVEDOK OGNJENović: Ma jesam, kako ne, ovaj... samo je bila noć uveče, pa... dal' ću vidjeti, nego čujem da idu.

SUDIJA ORIE: Da li ste stekli neki utisak o tome koliko je otprilike bilo tih kamiona?

SVEDOK OGNJENović: Nisam. nemam pojma o tome ništa, ni koliko je bilo ni šta je bilo. tamo su bila dva dućana u selu otvorena i ovaj... otvorena vrata, razbijena i... tako. Sutradan.

SUDIJA ORIE: Da. Sada bih želeo da pređem na vašu izjavu o onome što se desilo 8. avgusta, kad ste rekli da su dva vojnika došla do vas, i da su vas pitali gde idete. Vi ste im odgovorili da idete da nahranite svinje. Vi se sećate da su vam ti vojnici rekli da ne žele ni na koji način da vam naude, ali da mogu doći drugi koji se neće tako ponašati. Kada su ta dvojica vojnika došla do vas...

SVEDOK OGNJENović: Jeste, rekao je...

SUDIJA ORIE: Da. Želeo bih da znam, kada su ta dva vojnika došla do vas, da li su oni bili jedini vojnici u selu, da li su oni bili deo veće satnije, ili su to bila samo dva sama vojnika?

SVEDOK OGNJENović: Dva vojnika, samo su bila dva vojnika. I pitali su me ključeve od auta. Ja kažem *Nemam ja ključeva i...* -Šta radiš? – *Hranim svinje.* Veli: *Ostavi ti svinje, čuvaj sebe.* Tako su mi rekli, jer biće svega.

SUDIJA ORIE: Dakle, u to vreme vi niste videli druge vojnike u vašem selu. Samo ste videli tu dvojicu?

SVEDOK OGNJENović: Samo tu dvojicu.

SUDIJA ORIE: Da li se sećate kako su oni došli? Da li su došli vozilom ili pešice?

SVEDOK OGNJENović: Automobilom su došli.

SUDIJA ORIE: Da li se sećate kakvo je to bilo vozilo? da li je to bilo vojno vozilo, civilno vozilo, da li je bilo...

SVEDOK OGNJENović: Ja mislim da je bilo... ne, ne znam ja, ne sjećam se ni... kakva je registracija bila, ni ništa, nit' sam ja u to gleda', nego... Oni su izašli iz auta i došli kod mene i...

SUDIJA ORIE: Ali vi ste videli to vozilo?

SVEDOK OGNJENović: Ma jesam vidio.

SUDIJA ORIE: Da li se sećate boje tog vozila?

SVEDOK OGNJENović: Ja mislim bijelo, da je bila bijela boja.

SUDIJA ORIE: Sada, slična pitanja u vezi sa onim što se dogodilo 9. avgusta, sledećeg dana. To je događaj kad ste rekli da su vojnici ubili vašeg psa. Da počnemo od početka. Vi ste rekli u vašoj izjavi: "Čuo sam da se u blizini zaustavilo vozilo". Da li su ti vojnici došli u tom vozilu?

SVEDOK OGNJENović: Ne, ne. Oni su došli sa svojim vozilom, vojno vozilo, vojne... vojno vozilo, i došli su i... pasa mi je ubio kraj moje noge i otiša' da pali kuću, a jedan drži pušku prema meni.

SUDIJA ORIE: Da. I oni su došli u vojnom vozilu. Vi ste videli to vozilo?

SVEDOK OGNJENović: Pa nisam, kako ću ga promatrati. Ja sam bio u dvorištu, a vani su ostavili vozilo i... i zapalio mi je: kuću, štalu, stogove, sve mi je zapalio. Ja sam pošao da bi izbacio kultivator, da mi ne gori više – iz garaže. Veli: "Ajde, ajde, pošto ćeš umrijeti. Dobro." Tako mi je reka'. I ja sam uzmakao i tako... nisam... Znači, da bi me...

SUDIJA ORIE: Kada sam vas pitao da li ste videli vozilo, želeo sam da saznam da li ste sopstvenim očima videli da je to bilo vojno vozilo?

SVEDOK OGNJENović: Jeste vojno vozilo zato što je ovaj... sive boje i ono... sigurno je vozilo vojno.

SUDIJA ORIE: Da. U tom trenutku, kad je vaša kuća zapaljena, da li ste videli neke druge vojnike ili vojna vozila, pored onih koji su došli vama u selu?

SVEDOK OGNJENović: Nisam, nisam, jer ja sam na kraju sela i... onda su zapalili deset kuća u... u selu, toga datuma.

SUDIJA ORIE: Da. Možete li da nam kažete koliko je ukupno bilo kuća u vašem selu?

SVEDOK OGNJENović: Pa, nije bilo stotinjak, ja mislim ovako, stotinjak kuća. To mali zaseljak, nije selo pravo, nego mali zaseljak.

SUDIJA ORIE: Da. I sada, ukupno tokom tih dana, 5. i 9. (avgusta), koliko je kuća na kraju spaljeno? Rekli ste nam 10 (kuća) 9. i dve 5. (avgusta)?

SVEDOK OGNJENović: E onda je 10, onda je 10. A kasnije su... ja sam već otiša', kasnije su druge palili. Za mene nije paljeno više nego 10, a poslije je zapaljeno pola.

SUDIJA ORIE: Da. Da li to znači da je na kraju pola sela, pola kuća bilo spaljeno?

SVEDOK OGNJENović: Jeste, da.

SUDIJA ORIE: Vi ste nam takođe u vašoj izjavi rekli: "Vojnici su dolazili u selo većinu dana i plačkali su i odnosili sve što su mogli naći u kućama". Jesu li ti... i vi ste govorili o prvom...

SVEDOK OGNJENović: Jesu, i vojnici i civili.

SUDIJA ORIE: Da li su oni dolazili kao pojedinci, po jedan ili dvojica, možda trojica, ili su dolazili u grupama od više ljudi?

SVEDOK OGNJENović: Jedan, dva, po dva tri, to je svak' za sebe nosio.

SUDIJA ORIE: Da. Ako su odnosili stvari, kao što ste nam rekli, kakva su vozila za to koristili?

SVEDOK OGNJENović: Pa civilna, većinom civilna.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na ovim odgovorima, gospodine Ognjenoviću. videćemo da li ima još pitanja za vas. Gospodin Mišetić možda će imati jedno ili više pitanja za vas.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ:

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Ognjenoviću, samo želim da objasnimo nešto što se možda nije pojavilo u transkriptu. vi ste rekli da je bilo spaljeno 10 kuća, a da ste nakon što ste otišli saznali da je još kuća spaljena. Da li je to tačno?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Tačno, da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, osim tih 10 kuća vi niste bili zapravo... vi niste bili u selu kad je bilo koja druga kuća bila spaljena, pored ovih deset. Tačno?

SVEDOK OGNJENOVIĆ – ODGOVOR: Nisam, nisam, da. Ja sam onda bio u Kninu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Hvala, hvala vam puno, gospodine Ognjenoviću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nemam više pitanja, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA FROLICH: Nemam više pitanja, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine Ognjenoviću, ovim je završeno vaše svedočenje. Želim da vam se puno zahvalim što ste došli u Zagreb i odgovorili na sva pitanja koje su vam strane postavile kao i Pretresno veće, i nadam se da ćete se danas sigurno vratiti kući, a uskoro će vam biti i rođendan. Želim vam dobro zdravlje...

SVEDOK OGNJENOVIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE:...u budućnosti. Možemo...

SVEDOK OGNJENOVIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Možemo... možemo da završimo sa video vezom.

(svedočenje putem video veze je završeno)

SUDIJA ORIE: Ostalo je još nekoliko proceduralnih pitanja. Želeo bih da se njima nakratko pozabavimo. Prvo, Pretresno veće je razmotrilo zahtev za video vezu za svedoka broj 17, a mislim da je to sledeće nedelje... ne, nije sledeće nedelje, već u sredu posle pauze. Da li je to... 29.?

TUŽILAC WAESPI: Da, tako je gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće je odlučilo da će odobriti video vezu. Prigovora nije bilo, a obrazloženje će uslediti na uobičajen način u usmenoj odluci. Sledeće pitanje koje želim da pokrenem je sporazum koje su strane postigle o... po pitanju mapa, koje su bile administrativne granice pre operacije Oluja, a kakve su bile posle operacije Oluja. U našem prvom... u prvom izveštaju, u *e-mailu* koji je poslat Pretresnom veću, navode se mape koje se nalaze u skupu mapa

koje je Pretresno veće dobilo, ali koje još nisu uvedene u dokaze. Dakle, tekst tog *e-maila* bez uvođenja ovih mapa u dokaze možda neće u celosti rešiti ovo pitanje. ali mi smo u međuvremenu dobili još jednu *e-mail* poruku uz koju izgleda da je pridodata i mapa. Još nisam pogledao tu mapu. Možda svi već znaju da sam ja pomalo alergičan na određenu vrstu mapa, a to su projektovane mape ili... mi ćemo pogledati tu mapu. Ono što bi Pretresno veće želelo jeste da sve bude jasno u zapisniku, i možda će to najbolje biti učinjeno ukoliko strane dostave zajednički podnesak u kojem će navesti kakav su sporazum postigle vezano za priloženu mapu, ukoliko Pretresno veće bude imalo poteškoće sa tom mapom. Ponavljam da je još nisam pogledao, mi ćemo vas obavestiti, ali se strane pozivaju da pripreme zajednički podnesak o kojim su pitanjima postigli dogovor, kao i da prilože mapu uz to. Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude. Samo zbog razjašnjenja. Mapa koju smo mi poslali sinoć *e-mailom*, zapravo ju je poslao gospodin Margetts sinoć jeste mapa koja nije deo sakupljenih mapa u koje vi gledate.

SUDIJA ORIE: Ne, ne, ne. Prehodni *e-mailovi* su pominjali mape koje se nalaze u tim sakupljenim mapama. nova je pridodata i ja sam razumeo da je to neka druga mapa, iako je još nisam video.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja samo želim da budem siguran da su sve strane razumele da mapa koju smo mi razmatrali, da je ono što smo mi uradili... trebalo bi da kažem da je Tužilaštvo napravilo mapu opština koje su predmet u optužnici.

SUDIJA ORIE: Da, mi smo *e-mailom* dobili hrvatske opštine iz 1992. godine i onda, naglašeno novo područje optužnice, jpg.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Otvoriću to na trenutak kako bih video. Da. To je... Da, to je mapa sa... na vrhu piše IT-06-90-PT, Gotovina i dr., optužnica, opštine i potom legenda naselja prema popisu iz 1991. godine, i tu se pravi razlika između opština koje su predmet optužnice i označene su sivom bojom, dok su ostale opštine označene belom bojom. Ovo je mapa...

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je ta mapa, časni Sude.

SUDIJA ORIE:... o kojoj ste govorili. Možda bi to moglo da bude... Mislim da je lakši način da se to uradi da dostavite podnesak sa opisom sporazuma, uključujući i vremenske aspekte, a zatim priključite i mapu uz to.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Zatim imamo... postoji još jedna stvar vezano za poslednjeg svedoka. Tužilaštvo je podnelo izveštaj 19. maja ove godine o zaštitnim merama za svedoke... svedoka broj 11 i svedoka broj 42. Razlog zbog čega je izjava svedoka broj 42 po Pravilu

92 quater bila zaštićena je jer nismo znali šta da očekujemo u odnosu na svedoka broj 41. to je u međuvremenu sada postalo jasno, i sada bih hteo da čujem od Tužilaštva da li se i dalje protivi da svedočenje svedoka broj 42 postane javno?

TUŽITELJKA FROLICH: Ne, gospodine predsedavajući. Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Onda izjava svedoka broj 42, koja je usvojena po Pravilu 92 quater, postaje javni dokument. To je dokument koji je uvršten u dokaze odlukom o usvajanju izjava dva svedoka po Pravilu 92 quater, a to je bilo 24. aprila 2008. godine, a to se može videti u paragrafu broj 10. Dakle, ovo nije odluka o svedoku broj 42, već o izjavi svedoka broj 42 koja od sad postaje javni dokument. Zatim imam nekoliko odluka da saopštim. Prva odluka se odnosi na usvajanje u dokaze dokaznog predmeta Odbrane D717, koja je do sada bila označena za identifikaciju. 25. jula [2008. godine] tokom unakrsnog ispitivanja svedoka Rolanda Dangerfielda, u transkriptu na stranicama 7285 i 7286, Odbrana je prikazala svedoku članak objavljen u hrvatskoj štampi u februaru 2007. godine, a to je bio intervju tadašnjeg ruskog ambasadora u Hrvatskoj. Taj intervju je tada bio označen za identifikaciju kao D717. U tom intervjuu, ambasador je govorio o planu Z-4 i o reakciji vlasti u Kninu na taj plan. Odbrana je tražila da se ovaj članak uvrsti u dokaze uz tvrdnju da je relevantan jer govori o mirovnim pregovorima između krajinskih vlasti i predstavnika hrvatske vlade, kao i o poseti gospodina Akashija Kninu, a obe stvari su vezane za plan Z-4. Tužilaštvo se usprotivilo usvajanju ovog članka, navodeći da Odbrana nije utvrdila osnov za njegovo usvajanje, jer svedok nije mogao da pruži komentar na taj članak. Samo jedan deo članka, koji je u originalu na BHS-u, bio je preveden na engleski jezik. I na osnovu ovog delimičnog prevoda, Pretresno veće je donelo odluku o usvajanju u dokaze dokumenta D717. D717 sadrži informacije o prezentaciji plana Z-4 Milanu Martiću i o njegovom odbijanju da prihvati plan. Niti postojanje plana Z-4 niti Martićeva reakcija na ovaj plan čini se da nisu u ovom predmetu osporavani. D717 nije kontradiktoran u odnosu na ono što je Pretresno veće već čulo od drugih svedoka u odnosu na ovaj plan, uključujući Petera Galbraitha, čije ime se pominje u intervjuu. Prema tome, Pretresno veće ne nalazi da D717 daje dovoljno dokazima koji se već nalaze u spisu u ovom predmetu, i da ne bi odgovalo da se usvoji. Iz tih razloga, Pretresno veće odlučuje da neće prihvatiti u dokaze dokument D717, i sekretaru nalaže da promeni njegov status u sistemu elektronske sudnice. Ovim je završeno iznošenje odluke Pretresnog veća po pitanju dokumenta D717. Sledeća odluka odnosi se na usvajanje u dokaze dva dokumenta koja su označena za identifikaciju kao P701 i P704. 21. jula 2008. godine tokom svedočenja svedoka Aluna Robertsa, Tužilaštvo je ponudilo na usvajanje članak iz *Globusa* od 11. avgusta 1995. godine kao P701, zajedno sa jednom mapom pod oznakom P704, što može da se vidi u transkriptu na stranici broj 6815. 21. jula 2008. godine, Odbrana Gotovine uložila je prigovor na usvajanje u dokaze ovih dokumenata u paragrafu broj 4, u njihovom odgovoru na podnesak Tužilaštva o izjavi Aluna Robertsa po Pravilu 92 ter i na dokaze koji idu uz nju. Odbrana Gotovine je navela da svedok nije ustanovio osnovu za prihvatanje ovih dokumenata. u tom članku se daju detaljne informacije, između ostalog o napredovanju Hrvatske vojske tokom Operacije Oluja, o pet korpusa i zbornim područjima koji su učestvovali i imenima njihovih komandanata, a to je sve ilustrovano mapom. Ove činjenice su materijal važan za kontekst ovog predmeta i

zbog toga su relevantne. Autor članka pominje hrvatske generale kao izvore ali ne navodi njihova imena. Dalje, u izjavi svedoka Aluna Robertsa od 31. jula 1998. godine potvrđuju se delovi tog članka sa informacijama iz prve ruke – da su general Ante Gotovina i pukovnik Mirko Norac bili komandanti zbornog područja Split i zbornog područja Gospić. Ono što je objavljeno u Globusu je potvrđeno opisom situacije u opažanjima Aluna Robertsa, u izjavi koja je došla kasnije. Iako je dokazna vrednost ovog članka vrlo ograničena, on odgovara kriterijumima Pravila 89 (c). Iz tih razloga Pretresno veće prihvata u spis članak i mapu. Prema tome, Pretresno veće traži da sekretar promeni status ovih dokumenata u sistemu elektronske sudnice. Sledeća odluka koja će biti saopštena je... u stvari, to nije odluka, već dodatni razlozi za svedočenje na zatvorenoj sednici jednog dela svedočenja Sorena Liboriusa. U skladu sa Pravilom 79 (B) Pravilnika o postupku i dokazima, Pretresno veće će iznezi na javnoj sednici razloge zbog čega je jedan deo svedočenja svedoka Sorena Liboriusa urađen na zatvorenoj sednici. 12. septembra 2008. godine, na stranici transkripta 8543, svedok je zatražio da se pređe na privatnu sednicu kada je od njega zatraženo da pruži dodatna objašnjenja o onom što piše u njegovom dnevniku, koji je inače javni dokument u ovom predmetu. Pretresno veće je nakon što je saslušalo strane u predmetu po ovom pitanju odlučilo je da uzme kratku pauzu kako bi donelo odluku o zahtevu svedoka. Pretresno veće je pažljivo proučilo potrebu da se sačuva javni karakter suđenja kao i interes pravde u slušanju iskaza svedoka za koji se predviđa da bi bio od značaja za Pretresno veće u pristupu... u proceni svedočenja prikazanih u ovom postupku. Nadalje, Sorem Liborius bio je posmatrač Posmatračke misije Evropske Unije (EUMM) u vreme događaja o kojima je svedočio, a Pretresno veće prihvata da je EUMM organizacija koja je s pravom zabrinuta oko otkrivanja ličnih podataka o njenim pripadnicima. Iz tih razloga i u skladu sa Pravilom 79 (A) (iii), Pretresno veće je odlučilo da je u ovoj konkretnoj situaciji u ineresu pravde da se svedoku dozvoli da odgovori na određeni broj pitanja na privatnoj sednici na osnovi pitanje po pitanje. Ovim je završeno iznošenje razloga od strane Pretresnog veća po Pravilu 79 (B) (iii). Pretresno veće i dalje duguje stranama razloge za... za dozvolu svedočenja video vezom svedoka broj 52, a ovo su razlozi Pretresnog veća za odluku da odobri zahtev Tužilaštva da svedok broj 52 svedoči putem video konferencijske veze 8. oktobra 2008. godine u skladu sa Pravilom 81 bis Pravilnika (o postupku i dokazima). 29. septembra 2008. godine Tužilaštvo je dostavilo zahtev da svedok broj 52 svedoči putem video konferencijske veze iz Hrvatske 8. oktobra 2008. godine. Odbrane Gotovine, Čermaka i Markača su dostavili odgovore u kojima se ne protive zahtevu. Nakon dobijanja neformalnih naznaka stava Odbrane, Pretresno veće je odlučilo 2. oktobra 2008. godine da odobri taj zahtev, i o tome je neformalno obavestilo strane u postupku i Sekretarijat suda. Prema Pravilu 81 bis Pravilnika o postupku i dokazima, Pretresno veće može da dozvoli odvijanje postupka putem video-konferencijske veze ukoliko je to u skladu sa interesima pravde. Kao što je već utvrđeno od strane ovog Pretresnog veća, Pravilo 81 bis je zadovoljeno ukoliko svedok nije u mogućnosti da se pojavi pred Sudom, ukoliko je iskaz svedoka dovoljno važan da bi bilo nepravično prema strani koja zahteva taj postupak da se nastavi postupak bez tog svedoka, i ukoliko se ne nanosi šteta optuženom u njegovom ostvarivanju prava da se suoči sa svedokom. Doktor je utvrdio da je svedokinja koja je prešla 80 godina, zbog svojih godina i zdravstvene situacije starosti nije u stanju da putuje u Hag. Nakon što je Pretresno veće pregledalo lekarsku potvrdu koju mu je dostavilo Tužilaštvo, Pretresno

veće je uvereno da svedokinja nije u stanju da otputuje u Hag kako bi svedočila. Na osnovu izjave svedokinje koju je Pretresno veće prethodno dobilo, Pretresno veće je uvereno da je njeno svedočenje dovoljno važno i da bi bilo nepravedno prema Tužilaštvu da nastavimo bez toga. I na kraju, Odbrana nije osporavala niti je Pretresno veće utvrdilo da bi se optuženima nanela šteta u ostvarivanju njihovog prava da se suoče sa svedokom. Shodno tome, Pretresno veće konstatuje da je u skladu sa interesima pravde da se odobri zahtev Tužilaštva, kako bi se svedokinja 52 saslušala putem video-konferencijske veze. Ovim se završava odluka Pretresnog veća po ovom pitanju. Poslednja odluka koju treba saopštiti, ili da kažem poslednji razlozi koje treba saopštiti su razlozi o zaštitnim merama vezano za svedoka broj 1. 2. septembra 2008. godine Tužilaštvo je dostavilo zahtev da Pretresno veće odobri zaštitne mere za svedoka broj 1 – i to pseudonim i promena lika. 2. septembra 2008. godine, Odbrana Markača je dostavila odgovor tražeći da Pretresno veće odbaci taj zahtev. 5. septembra 2008. godine, Odbrana Čermaka dostavila je svoj odgovor, navodeći da se ne protivi zaštitnim merama, ali da se ne slaže sa argumentima Tužilaštva koje je ono iznelo u svom zahtevu. Istog dana, Odbrana Gotovine dostavila je svoj odgovor slično iznoseći da se ne protivi zaštitnim merama, ali da se ne slaže sa stavom Tužilaštva da bi svedočenje svedoka broj 1 moglo da izazove sukobe između pojedinih lica u Hrvatskoj. 15. septembra 2008. godine, u transkriptu na stranici broj 8691, Pretresno veće je odobrilo zaštitne mere za svedoka broj 1 – pseudonim i izmenu lika. Zatim, kao neizbežna posledica toga, strane u postupku su razgovarale o situaciji i saglasile se da iskaz svedoka broj 1 treba da bude saslušan na zatvorenoj sednici, zbog same prirode svedočenja. Taj razgovor može da se vidi na stranicama transkripta broj 8696 i 8697. Istog dana, Pretresno veće je odlučilo da sasluša svedoka broj 1 na zatvorenoj sednici. Ta odluka se nalazi na stranici transkripta broj 8698. U skladu sa Pravilom 75, Pretresno veće može da odredi odgovarajuće mere za zaštitu svedoka i njegovu privatnost, ali da budu u skladu sa zaštitom prava optuženika. Pretresno veće je dalo svoje razloge za prve zaštitne mere u ovom predmetu, što se može videti u transkriptu na stranama 2610 i 2611 i da strana koja traži zaštitne mere za svedoka mora dokazati da postoji objektivno zasnovan rizik za sigurnost ili dobrobit svedoka ili njegove porodice obezbediti, ukoliko se sazna da je svedok došao da svedoči pred Tribunalom. Ovaj kriterijum može biti zadovoljen pokazivanjem, na primer, da se svedoku pretilo ili da se pretilo njegovoj porodici. Samo strah kod neke osobe nije dovoljan da bi se opravdale zaštitne mere. Svedok broj 1 je Srbin koji je rekao da se plaši za svoju bezbednost i za bezbednost starog oca koji je ostao u Kninu. 2008. godine, svedok broj 1 vratio se prvi put u Hrvatsku od 1995. godine. U roku od nedelju dana od njegovog povratka, svedok broj 1 je ispitivan u policijskoj stanici u prisustvu hrvatskih policijaca o incidentu o kojem je svedočio. Dalje, u toku nedelje pre njegovog svedočenja, svedoka broj 1 su posetila dva čoveka za koje on veruje da su bili hrvatski policajci. Oni su ga pitali o njegovim kontaktima sa pojedincima u Hagu. Iz navedenih razloga, Pretresno veće smatra da je Tužilaštvo pokazalo postojanje objektivno zasnovanog rizika za bezbednost svedoka broj 1, ukoliko se sazna da je taj svedok dao iskaz pred ovim Sudom. Pretresno veće smatra da bi, u svetlu prirode pretpostavljenog iskaza ovog svedoka, odobravanje traženih zaštitnih mera iz podneska bilo nedovoljno, pa je zbog toga Pretresno veće odlučilo da svedoka sasluša na zatvorenoj sednici. Ovim je završeno iznošenje razloga zbog kojih je Pretresno veće donelo odluku da odobri zaštitne mere za svedoka broj 1.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Završio sam sa svim proceduralnim pitanjima koji su mi bili na rasporedu. Da li ima još nekih dodatnih stvari? Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude. Mi smo razgovarali sa Tužilaštvom i rešili to pitanje usvajanjem u spis poslednjeg dokaznog predmeta bez posredstva svedoka. Bilo je nekoliko dokumenata koje smo mi... jer ih Tužilaštvo nije ponudilo u dokaze, pa ukoliko mogu zbog zapisnika da zatražim da 1D... mi predložimo da se dokazni predmet Odbrane D876 sastoji od dokumenata 1D00-0477 i 1D00-0478, na BHS-u.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da nemate prigovor, gospođo Frolich?

TUŽITELJKA FROLICH: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine sekretare, to bi onda bio broj... ne, vi ste rekli D876. Da. Mislim da u stvari, da ste vi imali tri dokumenta usvojenih u spis bez posredstva svedoka. Dva su od ta tri, D875 i D876 već uvrštena u dokaze, tako da bi ovaj treći verovatno bio D877...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE:...broj koji još nije dodeljen a vi ste tražili taj dokument.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da dobije novi broj. Tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Novi broj. Gospodine sekretare, moja pretpostavka da se radi o dokumentu D877, da li sam u pravu? Da. Ja... ušlo je u zapisnik da je tako i da je uvršten u dokaze. Dodatno postoji još jedno pitanje vezano za izveštaj koji je uvršten u dokaze putem prethodnog svedoka, ali ne svedoka koga smo danas čuli, kada se postavilo pitanje da li je to na vreme objavljeno, i kada je svedok bio u sudnici, gospodin Kuzmanović je uložio prigovor na usvajanje tog izveštaja koji se odnosio na događaje koji su se odigrali u sektoru Sever i na različite datume posete od strane te misije u čijem je svedok bio sastavu. Gospodine Tieger se usprotivio tako kasnom... tako zakasnelom prigovoru. Međutim, Pretno veće je pregledalo taj konkretni deo izveštaja. Sada, u izveštaju je potrebno izvršiti određena redigovanja i Tužilaštvo je pozvano da izdvoji ... da li je to bio paragraf ili odeljak, ne sećam se. Mislim da se radilo o broju 8.

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Da. Mislim časni Sude da je to bio odeljak broj 6.

SUDIJA ORIE: Odeljak broj 6. Dakle, radi se o opisanim događajima u sektoru Sever, događajima koji su viđeni nakon završetka misije na području koje je relevantno za optužnicu, a mislim da je to bilo 19. avgusta, ukoliko ne grešim. Ovi događaji su se odigrali 21. i 22. [avgusta], u najmanju ruku su izvan teritorijalnog opsega optužnice.

Dakle, Tužilaštvo se poziva da dodatno rediguje taj izveštaj jer Pretresno veće neće uvrstiti u dokaze taj deo izveštaja. Još neko pitanje? Ukoliko nema pitanja, kao što strane znaju, nećemo zasedati sutra kao ni sledeće nedelje, kao ni 27. i 28. oktobra, što znači da nastavljamo sa radom u sredu 29. oktobra u 9.00 časova ujutro, u sudnici broj 1.

Sednica je završena u 12.28 h

Nastavlja se u sredu, 29. oktobra 2008. godine u 9.00 h.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje